

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Βιβλιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜὴ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

Ἡ ἐν Ἑλλάδι διοίκησις.

Β.

Ἐίπαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ, ὅτι, ἐκτός τῆς ἐκτελέσεως τῶν νόμων τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, ἔργον τῆς διοικήσεως εἶναι καὶ ἡ γενικὴ ἀστυνομία, ἣτοι ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ζωῆς, τῆς υγείας, τῆς περιουσίας, τῆς τιμῆς, τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης καὶ εὐμερίας, τῆς ἐννόμου τάξεως, τῆς δημοσίου ἠθικῆς καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν δικαιωμάτων καὶ ἀγαθῶν τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνίας. Ἦδη δὲ θέλομεν ἐξετάσει τὰ εἰς τοῦτο ἀφορῶντα γενικὰ αὐτῆς καθήκοντα καὶ δικαιώματα, ὡς καὶ τὰ ἀντικείμενα τῆς δικαιοδοσίας τῆς.

Ἄ ἡ λέξις ἀστυνομία, λέγει ὁ Βιβιέν, εἶναι αὐτὴ ἡ τάξις ἢ προεδρεύουσα εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἡ τελειοποίησις, ἢ ἡ ἀστυνομία λαμβάνει, θεωρεῖται ὡς πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ, οἱ δὲ μεγαλύτεροι ἡγεμόνες ἐγένοντο ἐνδοξοὶ εἰς τὴν ἱστορίαν, οἵτις ἐπολίτισαν τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποῦ ἡ κυβέρνησις ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτούς.

Ἄ ἡ ἀστυνομία περιλαμβάνει πᾶν ὅ,τι ἠνδραφίρει τὴν συνήθη εὐημερίαν, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὸν ἀνετον βίον τοῦ λαοῦ.

Ἄ ἡ ἀστυνομία, ἐμπιστευομένη εἰς χεῖρας ἀγνῶν καὶ τιμῶν, περιοριζομένη δὲ εἰς κατάλληλα ὄρια, ἀποβαίνει εὐεργετικὴ καὶ προστατευτικὴ καὶ ἐφορεῖ ἐπὶ τῆς κοινωνίας ὡς πρόνοιά τις ἐνεργουμένη ὁμοῦς βιαίως, καθίσταται συνένοχος τοῦ δεσποτισμοῦ.

Ἄ ἂν ἤθελε τις νὰ σπουδάσῃ τὴν ἀστυνερλίαν καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἀντικείμενα, αἵτινα ἐμπεριλαμβάνει, ἔπρεπε νὰ ἐπιθεωρήσῃ ὁλόκληρον τὴν διοίκησιν, διότι δὲν ὑπάρχει κλάδος διοικήσεως μὴ ἔχων τὴν ἀστυνερλίαν του, δηλ. τοὺς κανόνας του, τὰ ἔθιμά του, τὰ ἀξιώματά του, τοὺς γραπτοὺς καὶ ἀγράφους νόμους του.

Ἄ ἡ ἀστυνομία ὡς πρὸς τὰς σχέσεις τῆς μόνον μὲ τὰ γενικὰ συμφέροντα περιλαμβάνει τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπικρατείας, τὴν ὑπεράσπισιν τῶν προσώπων καὶ τὴν δημοσίαν υγείαν. Ἡ ἀστυνομία περιλαμβάνει ὡσαύτως τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, περὶ ὧν ὀφείλει ἡ ἐπικράτεια ὡσαύτως νὰ μεριμᾷ. Διαφόρους δὲ ἐξουσίας ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι τῶν διαφόρων τούτων συμφερόντων ἡ ἀστυνομία.

Ἄ ἡ διατήρησις τῆς τάξεως καὶ ἡ παρεμπόδισις τῶν στάσεων εἶναι τὸ ἔργον τῆς ἀστυνομίας, ὅπερ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους. «Διάφοροι δὲ νόμοι ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους.

Ἄ ἡ ἀστυνομία τῶν προσώπων ἔχει τὴν κυριώτεραν ἐγγυήσιν τῆς εἰς τοὺς νόμους, οἵτινες τιμωροῦσι μὲ ποινὰς ἀναλόγους πρὸς τὴν βαρύτητα τῆς πράξεως τὰ κατὰ τοῦ πολίτου ἀδικήματα. Τοῦτέστι τὰς πράξεις, αἵτινες προσβάλλουσι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν, τὴν υγείαν, τὴν περιουσίαν, τὴν τιμὴν, τὴν εἰρήνην, τὴν εὐημερίαν καὶ ἐν γένει τὰ δικαιώματα καὶ ἀγαθὰ τοῦ πολίτου.

Ἄ ἡ περὶ προσωπικῆς ἀσφαλείας διατάξεις ἀφο-

ρῶσιν εἰς τὰ νὰ ἀσφαλίσωσι τὸν πολίτην ὡς πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκογενείας του, ὡς πρὸς τὴν πόλιν, ἢν κατοικεῖ, καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀποδημίας αὐτοῦ.

Ἄ ἡ ἀστυνομία ἔχει καθήκον νὰ μεριμᾷ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῆς ἐκτέλεσεως διαφόρων διατάξεων, αἵτινες μεριμνοῦσι τὴν ἰδιαιτέραν μερίμναν τοῦ νόμου ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, ἣτοι τὴν ἀσφάλειαν, εὐζωίαν, υγείαν κλπ. αὐτῶν.

Ἄ ἡ διοίκησις, καθὼς ἔχουσα ὡς ἔργον τὴν ἀστυνομίαν, ἡ ἀσφάλειαν τῆς δημοσίας υγείας, ἐκδίδει ὑπὲρ αὐτῆς διάφορα διοικητικὰ διατάγματα, ἀφορῶντα τὴν ἐξασφάλισιν αὐτῆς κατὰ πάσης ἐπιβλαβούς αἰτίας ἢ πράξεως κτλ.»

Ἄ ἡ ἀρμοδιότης τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀστυνομίας εἶναι ἀπεριόριστος. Ἦν δὲ, ἀνάγκη εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν προσώπων καὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν εἶναι καθήκον τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀστυνομίας.

Ἄ ἡ ἀστυνομία ἀσφαλίζει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν προσώπων.

Ἄ ἡ ὑπερησία τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀστυνομίας γίνονται καταφανεῖς ἰδίως εἰς τὸν ἀκάματον, ἐπιδέξιον καὶ γενναῖον ἀγῶνά της κατὰ τῶν ὀλεθρίων τάξεων τῆς κοινωνίας, αἵτινες διατελοῦσιν εἰς κερυγμὸν πύλεμον πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμά της κοινωνίας. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι διαπράττουσιν ὅλας τὰς ἀξιοποίνους πράξεις, ἡ ἀστυνομία ὁμοῦς τοὺς καταδιώκει καὶ τοὺς συλλαμβάνει.

Ἄ ἡ ἀστυνομία τῆς διοικήσεως παρέχει τὰς ἀπολαύσεις τοῦ βίου καὶ τὴν εὐημερίαν, προνοεῖ περὶ τῶν τροφίμων, εὐκολύνει τὴν συγκοινωνίαν, ἀσφαλίζει τὴν δημοσίαν υγείαν.

Ἄ ἡ ἀστυνομία φροντίζει περὶ ἀπειρηθῶν ἀντικειμένων, ἀφορῶντων τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν υγείαν, τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ἡτυχίαν τῆς κοινωνίας καὶ τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τοῦ λαοῦ. Ἄ ἡ δὲ ἠθικὴ εἶναι νόμος τῶν πεπολιτισμένων κοινωνιῶν.

Ἄ ἡ ἡμεῖς τίς φροντίζει περὶ τῆς ἠθικῆς βελτιώσεως τοῦ λαοῦ; Ἡ πολιτεία; Οὐχί! Ἡ κυβέρνησις; Οὐχί! Ἡ διοίκησις; Οὐχί! Ἡ ἀστυνομία; Οὐχί! Καὶ ἔπειτα θέλομεν καὶ λαὸν ἠθικὸν πολιτικῶς τε καὶ κοινωνικῶς! Παρ' ἡμῶν ὁ λαὸς δὲν θεωρεῖται ἢ ὡς ἀντικείμενον φρολογίας. Οὗτος δὲ οὐδεμίαν ἔχει συνείδησιν τῶν δικαιωμάτων του, οὐδὲ τῶν καθηκόντων του, καταγίνεται μόνον εἰς τὰ συμφέροντά του! Αὐτὸς εἶναι ὁ κυρίαρχος! Διὰ τοῦτο καὶ τοιαύτας ἀναδεικνύει κυβερνήσεις. Ἄ ἔκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γνωσθήσεται, λέγει τὸ βύαγγελιον. Αἱ δὲ ἐλευθεραὶ κυβερνήσεις εἰσὶ προῖν τοῦ λαοῦ, καὶ ὁ ἐλεύθερος λαὸς δημιουργὸς τῆς τύχης του!

Ἄ ὅσοον ὑψηλά εἰσι τὰ ἔργα καὶ τὰ καθήκοντα τῆς ἀστυνομίας! Ἐχει μέγα δίκαιον ὁ Βιβιέν λέγων, ὡς ἐν ἀρχῇ ἀνερέρομεν, ὅτι ἡ τελειοποίησις τῆς ἀστυνομίας θεωρεῖται ὡς πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ. Ἄγνωστον δὲ ἐντελῶς εἶναι παρ' ἡμῶν, ὅτι ἡ ἀστυνομία εἶναι καὶ σπουδαῖος παράγων τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ ἔπειτα κευχώμεθα

διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος!

Ἡ διοίκησις καὶ ἡ ἀστυνομία εἰς τὰ ἐλεύθερα καὶ πεπολιτισμένα ἔθνη δὲν εἶναι, ὅπως παρ' ἡμῶν, βιοποριστικὰ ἐπιγγέλματα, ἢ θέσεις πρὸς ἐπίδειξιν, ἢ στάδιον πολιτικῆς ἀγυρίας καὶ κενοδοξίας. Ἡ διοίκησις καὶ ἡ ἀστυνομία εἶναι ἀλλοθῆς ἐπιστήμη. Μάλιστα, κύριοι πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος!

Ἐίπαμεν, λέγει ὁ Balbie, ὅτι ἦτο δύσκολον νὰ προσδιορίσωμεν τὴν ἐπιστήμην τῆς πολιτικῆς. τοῦτο εἶ μάλλον ἀληθεῖς περὶ τῆς ἐπιστήμης τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἀστυνομίας.

Ἄ ὡς δὲ πρέπει νὰ ἐπιτελῶσι τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα τόσοι ἡ διοίκησις ὡς καὶ ἡ ἀστυνομία; Τοῦτο ὑποδεικνύει τὸ σύστημα τῶν γενικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν καὶ τὸ θεμέλιον τῶν νόμων, καὶ τὸν κανόνα τῆς ἐνεργείας τῶν διαφόρων ἐξουσιῶν παρὰ τὴν κοινωνίαν, καὶ αἵτινες διαγράφουσι καὶ τὰ ἠθικὰ αὐτῶν καθήκοντα. Ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία, λέγει ὁ Λαρρριέρος, ἡ ἀστική ἰσότης καὶ τὸ αἰθερμα τῆς χριστιανικῆς ἀδελφότητος ἐνεργοῦν συγχρόνως καὶ καθέως ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ζωτικὴ ἐκείνη ἀρχὴ τῆς κοινωνίας, ἣτις φυσικῶς πρέπει νὰ εἰσχωρῇ εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐξουσιῶν.

Τοιοῦτοτρόπως ἡ διοίκησις καὶ ἡ ἀστυνομία ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς νομίμου ἐξουσίας τῶν συντελεσθῶσιν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ὑψηλῶν ἐκείνων ἀρχῶν, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν δόξαν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τὸ πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν βύαγγελιον τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος.

I. A. I.

Τὸ τελωνειακὸν ζήτημα.

Ἡ ἐκκρεμότης τοῦ εἰς μέσον ἡμῶν προϋφιντος ζητήματος περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀνεγέρθησαν τελωνειακοῦ καταστήματος, πρόκειται εὐτυχῶς ν' ἀρθῇ καὶ νὰ τεθῇ οὕτω τέρμα εἰς ματαίαν ἀμφοτέρωθεν καὶ εἰς τὴν ἀναστολήν ἔργου οὕτως ἡ χρησιμότης ἀναγνωρίζεται παρ' ἡμῶν γενικῶς. Περὶ τῆς καταλληλοτέρας θέσεως ἐν ἣ δέον ν' ἀνεγερθῇ τὸ τελωνεῖον, μετὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἐν ταῦθα περὶ ταύτης διχογνωμίαν, ἐμελλεν, ὡς γνωστόν, ν' ἀποφανθῇ πολυμελής ἐκ μηχανικῶν ἐπιτροπῆ ἐρχομένη ἐπὶ τόπου, ἣτις ὁμοῦς ἐν ἡλίθῳ διὰ λόγους ὑπερησίας. Τὸ ὑπουργεῖον ἐν τούτοις διώρισε νέαν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τούτῳ, συνισταμένην ἐκ τοῦ ἡμετέρου κ. Νομάρχου, τοῦ ἐνταῦθα κ. Γεωλ. Κουκουλάκη καὶ τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς κ. Κελλενέκ, μετὰ τὴν ἐντολήν ν' ἀκούσωσι τὰς γνώμας τῶν ἀντιφρονουσῶν μερῶν καὶ νὰ ὑποβάλλωσιν αὐτῇ τὸ τελικὸν πόρισμα τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζητήσεων. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ κ. Κελλενέκ, τὴν δ'

έπιούσαν ήκουσε μετά των άλλων μελών της επιτροπής, δ' αφόρους όμίλους πολιτών προσελλόντας εις τό νομαρχιακόν κατάστημα και υποβαλλόντας τούδ' λόγους της τοιαύτης ή τοιαύτης γνώμης των περι της καταλληλοτέρας θέσεως του τελωνειακού καταστήματος. Έκνοείται ότι πρόστησαν και υπέβαλον την γνώμην των όμιλοι έξ' άρφοτέρων των μεριδών. Μετά μεσημβρίαν της δευτέρας ένώπιον της άνω επιτροπής εκλήθησαν να έπιφέρωσι γνώμην τό προεδρείον του Έμπορικου Συλλόγου «Βρ-μής», ή επί του λιμένος επιτροπή, ή άλλοτε παρυσιασθίσα τφ κ. πρωθυπουργώ επιτροπή εκ συμπολιτών μας και υποβάλλουσα αύτω την ανάγκην νέου τελωνειακού καταστήματος και ό πρόεδρος του δημοτικού ταμείου κατά την συνέλευσιν ταύτην τό άμφισβητούμενον ζήτημα συνεζητήθη, ως είπειν, κατ' αντιμωλίαν, διότι εξέτεθησαν άφ' ένός μέν οι λόγοι καθ' ους οι μέν κρίνουσι καταλληλοτέραν την παρά τον μώλον του αγίου Νικολάου θέσιν προς άνέγερσιν του νέου τελωνείου και άφ' άλλου οι λόγοι εκείνων οιτινες άποκρούουσιν αύτην εκ της αντιπαράθεσεως δε ταύτης των αντιμαχομένων γνώμων, ήδυνήθη ή επίσημος επιτροπή να κρίνη περί της όρθωτέρας έξ' αύτών. Κατά την συνέλευσιν ταύτην εις των περισταμένων, τή παρακλήσει των όμορφώνων αυτού, εξέτετο διά μακρών, διά ποίους λόγους φρονεί ότι τό νέον τελωνείον θέον ν' άνεγερθή εκεί όπου αρχικώς άπεφασίσθη ή άνέγερσίς του, άλλος δε των περισταμένων άντέκρουσεν, έπίσης διά μακρών, την γνώμην εκείνου. Έν των μελών της λιμενικής επιτροπής, παραδεχόμενον την παρά τον μώλον αγίου Νικολάου άνέγερσιν προέτεινε την έκάτερωθεν του μώλου εκείνου άνοικοδόμησιν του ως εύρυθμοτέραν. Καί εύρέθησαν μέν τινες άποκρούοντες την άνέγερσιν του τελωνείου παρά τον μώλον αγίου Νικολάου, άλλος έκαστος ύποδεικνύων μέρος, ως τό παρακείμενον τετράγωνον, ή τά παρά τον βορεινόν σταθμόν του σιδηροδρόμου δημοσία οικόπεδα, ουδεις όμως υπέδειξε, κατά την συνέλευσιν εκείνην ως καταλληλοτέραν θέσιν την παρά τά συνεργεία Μυριάκ και τον μώλον Καλαθρύτων θέσιν, οι πλειότεροι όμως συνετάχθησαν προς την γνώμην των δεχομένων ως καταλληλοτέραν την παρά τον μώλον του αγίου Νικολάου θέσιν.

Φαίνεται ότι ή προς λύσιν της άμφισβητήσεως διωρισθείσα επίσημος επιτροπή έξ' όσων ήκουσε και είδεν έκρινεν, ότι δέν έπρεπε προς τό συμφέρον της πόλεως να μεταβληθώσι τά επί του προκειμένου άποφασισθέντα και ότι τό νέον τελωνείον θέον ν' άνεγερθή εκεί όπου αρχικώς άπεφασίσθη, μέ μόνην την τροποποίησιν του ν' άνεγερθή τοϋτο άνωτερον της παραλιακής γραμμής και εις άποστασιν έβδομηκοντα άπ' αύτης μέτρων άντι πενήκοντα την γνώμην δε ταύτην υπέβαλεν ήδη τφ ύπουργώ τφ διά μακρόν ύπομνήματος. Ούτω έλύθη και τό περιλάλητον τοϋτο ζήτημα όπερ ήπέλιψε να λάβη διαστάσεις ευρείας και να έκθέση την άξιοπρέπειαν της πόλεως.

Ήνα μή ύπολάβη τις ότι ή επικρατήσασα επί του προκειμένου γνώμη, έπεκράτησεν άνευ λόγου, δημοσιεύμενον όσα προς ύποστήριξιν αύτης υπεβλήθησαν προφορικώς εις την έν τφ νομαρχιακώ καταστήματι συνέλευσιν της παρελθούσης δευτέρας, άτινα έχουσιν ως ή έπομένη σημείωσις, ή έσπαφείσα τή επίσημη επιτροπή.

Σ η μ ε ί ω σ ι ς .

Ή άνέγερσις τελωνειακού καταστήματος παρά τον μώλον «Αγίου Νικολάου» ένφ' ουδεμίαν ήγειρεν άμφισβήτησιν όπόταν άπεφασίσθη, έπ' έσχάτων εύρεν άντιρρήσεις αιτινες διαβιβασθείσαι προς τό ύπουργείον έχον ως άποτέλεσμα την διακοπήν των σχετικών έργων και την ύμετέραν άποστολήν όπως έξητάσθη τό ζήτημα έπιτοπίως.

Ήμεϊς αντιπροσωπεύμενον την γνώμην των φρονούντων ότι τό νέον τελωνειακόν κατάστημα

θέον ν' άνεγερθή εκεί όπου άπεφασίσθη, δηλ. παρά τον μώλον αγίου Νικολάου, ύπερ της γνώμης ταύτης συνηγορούσι πολλοί λόγοι αναγόμενοι εις τεσσαρας κατηγορίας.

1) Λόγοι καθιερωμένης διά μακρόν χρόνον συνήθειας και τά δι' αύτης κτιθέντα δικαιώματα. Έφ' ής κατοικήθη ή ήμετέρα πόλις, τό τελωνείον ιδρύθη παρά τον μώλον αγίου Νικολάου περί αυτόν δ' επήχθησαν τά διάφορα της πόλεως έμπορικά κέντρα, άτινα ύπηρετούνται διά του τελωνείου. Ή γεινίσεις αυτη του τελωνείου προς τά έμπορικά κέντρα προσέδωσεν εις τάς έν αυτοίς ιδιοκτησίας ιδιάζουσας χρησιμότητα, χάριν της οποίας αι ιδιοκτησίαι εκείναι υπερετιμήθησαν και άντι υπερόγκων τιμών περιήθον εις την κυριότητα των σημερινών κατοχών. Θά ήτο δε άδικος ζημία δι' αυτους πάσα μεταβολή άλλοιούσα τους όρους της χρησιμότητος και της αξίας των ιδιοκτησιών των, ήτις βεβαίως θέλει επέλθει διά της μεταθέσεως του τελωνείου και συνεπώς της μεταθέσεως των έμπορικων κέντρων της πόλεως.

2) Λόγοι ευκολίας του έμπορίου και της κινήσεως αυτού. Εις τάς έμπορικάς πόλεις τό τελωνείον είναι ό άξων, ως είπειν, περί ο στρέφεται τό έμπόριον, διά τοϋτο πανταχού έθεωρήθη άναγκαίον ν' άνεγειράται τό κατάστημα αυτού εις θέσιν έξυπηρετούσαν έξ' ίσου όλα τά σημεία του έμπορίου και ίδια τά σημεία της δραστηριότερας κινήσεως αυτού. Ο παρά τον μώλον αγίου Νικολάου χώρος πληροί πληρότητα τον όρον τούτον, διότι κείται εις τό κέντρον της παραλιακής γραμμής και εις αυτόν καταλήγουσιν αι μεγάλαι άρτηρίαι της πόλεως και αι έμπορικώτεροι αύτης όδοι, ένφ' ο ύποδεικνυόμενος χώρος παρά τον μώλον «Καλαθρύτων» κείται εις άποκέντρον της πόλεως σημειον και μακράν παντός έμπορικου αύτης κέντρον.

3) Λόγοι της λιμενικής και ναυτιλιακής κινήσεως. Ος είναι γνωστόν πάσα ή λιμενική και ναυτιλιακή κίνησις άμεσον έχει σχέσιν προς τό τελωνείον, διότι δι' αυτόν θέον να διέλθωσι πάντα τά έμπορεύματα, είτε εξαγόμενα, είτε εισαγόμενα, είτε ύπό διαμετακόμισιν έναποταμιεύμενα. Διά τοϋτο τό τελωνείον θέον ν' άνεγειράται έν θέσει έξυπηρετούση έξ' ίσου την λιμενικήν και ναυτιλιακήν κίνησιν, μένος δ' ο παρά τον μώλον αγίου Νικολάου, χώρος πληροί τον ουσιώδη και άναπόφευκτον τούτον όρον, διότι κείται έν μέσφ των δύο λιμένων της πόλεως έξ' ίσου επέχων άφ' όλα τά σημεία άμφοτέρων, ύπηρετείται δε και ύπό του μεγίστου βραχίονος του μώλου αγίου Νικολάου, αναγκαιοτάτου εις την φόρτωσιν και εκφόρτωσιν των έμπορευμάτων. Ο ύποδεικνυόμενος παρά τον μώλον «Καλαθρύτων» χώρος δέν πληροί τον όρον τούτον, διότι κείμενος εις την μάλλον άποκέντρον έσχατιάν του μεσημβριου λιμένος και τούτον άτελώς έξυπηρετεί και τον άλλον, τον βορεινόν τον εύρύτερον και σπουδαιότερον άφίνει έκτός της ακτίνας του, έλλείπει δε ο άνάλογος βραχίον ο άναγκαίος προς φόρτωσιν και εκφόρτωσιν των έμπορευμάτων.

4) Λόγοι της δημοσίας ύπηρεσίας. Ή τελωνειακή ύπηρεσία, διά πεφωτισμένων αύτης ύπαλλήλων, τον παρά τον μώλον αγίου Νικολάου, χώρον υπέδειξεν ως τον προσφορώτερον, διότι επ' αυτόν δύναται ν' άνεγερθή τελωνειακόν κατάστημα μεμονωμένον, μεμακρυσμένον δε των άλλων οικοδομών και έπισκοπούν εκ του πλησιον άμφοτέρους τους λιμένες, εις πρόληψιν των λαθρεμπορίων και των άλλων τελωνειακών παραβάσεων ή καταχρήσεων. Τό πλεονέκτημα τοϋτο ουδεις δύναται να ισχυρισθ ή εύλόγως, ότι κέκτηται ο παρά τον μώλον «Καλαθρύτων» χώρος, όστις κείται πλησιον πυκνώς κατοικημένης συνοικίας, ουχι έν άπόπτω κλπ.

Και οϋτοι μέν εισιν οι κυριώτεροι λόγοι ύφ' ών στηρίζεται ή γνώμη του ν' άνεγερθή τό τελωνείον παρά τον μώλον αγίου Νικολάου, ως άπ' αρχής άπεφασίσθη εις την ήμετέραν δε πεφωτισμέ-

νην κρίσιν έναπόκειται ή εκτίμησις της όρθότητος της γνώμης ήμων ταύτης ήν έχον την τιμήν ν' άπατιύξω ένώπιόν σας.

Άλλά προς πλειοτέραν ύποστήριξιν αύτης φρονούμεν άναγκαίον να εξελέγξωμεν και τάς κατά της άνεγέρσεως του τελωνείου εις τό μέρος εκείνο άντιρρήσεις των έναντιοφρονούντων, διότι και έξ' αυτών των άντιρρήσεων των νέα άντλεί ή ήμετέρα γνώμη σιτηρίγματα.

Έάν άναγνώσθη τάς άναφοράς των έναντιοφρονούντων και ακούσθη τάς προφορικάς παραστάσεις των, δέν θα εύρητε έν αυταίς ή τεσσαρας λόγους άντιρρήσεως, οιτινες δέν δύναται να ύποστούν τον έλεγchon της λογικής.

Πρώτον, άντιτάσσοι τον λόγον της μειώσεως του χώρου του μεσημβριου λιμένος, χωρίς να έκθέτωσι τον τρόπον δι' ου θ' άνεγειθή τοϋτο εις την άντίθετον άκραν χωρίς να μειώση τον χώρον του ίδιου λιμένος.

Δεύτερον, επάγουσιν ότι έν τη ύποδειχθείση θέσει δέν ύπηρετούνται έπαρκώς τά του έμπορίου συμφέροντα της καθ' ήμεραν προαγομένης πόλεως ήμων, άλλ' ουδεις δύναται να έννοήση πως με την μέλλουσαν ανάπτυξιν της πόλεως, ήτις πραγματοποιείται επί της μακράς παραλιακής γραμμής, θα ύπηρετώνται τά συμφέροντα του έμπορίου καλλίτερον, διά τελωνείου εις μίαν έσχατιάν αυτης κειμένου. Οι Πειραιείς πράττουσιν ακριβώς τό έναντίον. Παραδόξως επικαλούνται ύπερ της της γνώμης των και την ευκολίαν των έπίβατων, λαγόμεν δέ παραδόξως, διότι είναι δύσκολον να κατανοήσθη τις πως οι έπίβαται άνγκαζόμενοι να έπιβιβάζωνται εις άποκέντρον της πόλεως μέρος, θέλουσι εύρίσκει εκεί τάς άπαιτούμενας ευκολίας, αιτινες άπαντώνται μόνον εις τά κέντρα της πόλεως.

Τρίτον, λόγον πρόβάλλουσιν οι έναντιοφρονούντες την άπόφραξιν του θαλασσιου άέρος, άλλ' οϋτος είναι άναξίσιος ζήτησος, διότι είναι προφανώς ένυπόστατος ο φόβος της άποφράξεως του άέρος έξ' οικοδομήματος τεσσαράκοντα ή πενήκοντα μέτρων πλάτους επί παραλίαις μήκους πολλών χιλ. μέτρων και εις μεγάλην άπ' αύτης άπόστασιν.

Τέταρτον δε και τελευταίον ύπερ της γνώμης των επάγουσιν οι έναντιοφρονούντες λόγον ότι τό νέον τελωνείον θέλει παρίστασθαι ως μέγας όγκος δίκτην επιάλτου επικαθήμενος επί του στήθους οϋτως είπειν της πόλεως παραβλάπτων τον έξωραϊσμόν της. Οτι οικοδόμημα σχετικώς χαμηλόν, ως έσται τό τελωνείον, άπέχον δε άρκετά από την σειράν των τελευταίων οικοδομών, είναι άδύνατον να παραβλάψη τον έξωραϊσμόν της πόλεως δέν είναι άνάγκη να δείξωμεν ήμεϊς εις είδικους μηχανικούς και πεπειραμένους άνδρας. Άλλά και αν διατάρασσεν έν μέρος τό οικοδόμημα την άρμονίαν του σχεδίου, προκειμένου περί έμπορικής πόλεως και περί τελωνείου ή άναπόφευκτος αυτών σχέσις επιβάλλει να παρίδωμεν τι έντικείμενον εις την άκραν άρμονίαν. Άλλ' ότι ο λόγος οϋτος ουδαμώς επιδρά εις τον σχηματισμόν της έναντίας γνώμης, άποδεικνύεται εκ τούτου ότι την εκ του τελωνείου άσχημίαν του σχεδίου της πόλεως έκαστος θέλει πλησιον των ιδιοκτησιών του, διότι και ήμεϊς είμεθα ιδιοκτῆται παρά τό τελωνείον και έντούτοις ζητούμεν την άνέγερσιν αυτου εκεί όπου άπεφασίσθη και οι ένιστάμενοι εισιν ιδιοκτῆται παρά τον μώλον «Καλαθρύτων», και έντούτοις άγωνίζονται να μεταφέρωσι την άσχημίαν εκείνην παρά τάς ιδιοκτησίας των.

Έσμεν πεποισμένοι ότι τά εκτεθέντα εισι πλέον ή ικανά να δείξωσι τό μέρος εις ο θέον ν' άνεγερθή τό νέον τελωνειακόν κατάστημα, ίνα έξυπηρετήση τό συμφέρον του έμπορίου, κατά τους όρους και τάς συνθήκας της πόλεως. Τό ζήτημα καθ' ήμας ύποβλήθη έν την κρίσιν επιτροπής εκ μηχανικών άνεγνωρισμένης ικανότητος και άλλων άνδρων πολλής πείρας δέν κινδυνεύει να λυθ ή επί ζημία του τόπου.

Πρός εξάντλησιν του ζητήματος απαντώμεν εις την απευθυνθείσαν ημίν χθές εγγράφως ερώτησιν μέλους τινός του ένταύθα Έμπορικού Συλλόγου α' Ερμής, περί του τίνα γνώμην εξέφρασαν ο Σύλλογος ούτος περί της θέσεως του νέου τελωνείου.

Η άρχική ενέργεια προς ανέγερσιν νέου τελωνείου δέν άνηκε τή πρωτοβουλία του Έμπορικού Συλλόγου, αλλά τή πρωτοβουλία της άγορας, ήτις πρό δύο σχεδόν έτων δι' εγγράφου φέροντος περί τας τετρακοσίας ύπογραφάς έμπόρων, έξουσιοδότησεν εκ των ήμετέρων συμπολιτών τους άξιότιμους κκ. Επ. Πετραλιάν, Βδ. Χανκιά, Γεωρ. Νιζιάραν, Άνδρ. Κόλλαν, Κ. Κέλλερ, και Κ. Παπαγιάννην, να μεταβώσιν εις Αθήνας και να καταδείξωσι τή κυβερνήσει ότι το έμπόριον ημών έχει άπόλυτον άνάγκην νέου τελωνειακού καταστήματος άνταποκρινομένου πληρέστερον, κατά το μέγεθος και την άλλην αύτου διάταξιν, εις τας χρείας αύτου και της τελωνειακής ύπηρεσίας. Η άνωτέρω έπιτροπή μεταβάσα εις Αθήνας κτύπησε να έπιτύχη παρά της Κυβερνήσεως το αίτούμενον άπεφασίσθη θθεν ή ανέγερσις νέου τελωνείου και παρηγγήθη ο άρχιμηχανικός της Γαλλικής άποστολής κ. Κελλενέκ να έλθη ένταύθα και άφού άκούση την γνώμην της τελωνειακής ύπηρεσίας, να καταρτίσθ τó κατάλληλον σχέδιον του νέου οίκοδομήματος. Τούτο έπραξεν ο κ. άρχιμηχανικός, τά δε παρ' αύτου καταρτισθέντα σχέδια, άτινα απέβλεπον εις οίκοδομημα άνεγειρόμενον παρά τήν μώλον αγίου Νικολάου, τή έντολή του ύπουργείου, ο τότε Νομάρχης υπέβαλεν εις συνέλευσιν έξ ήμετέρων έμπόρων κληθείσαν εις το νομαρχιακόν κατάστημα. Η συνέλευσις αύτη ίδούσα τά σχέδια και άκούσασα τήν εξήγησιν και άνάπτυξιν αύτων παρά του μηχανικού κ. Δίστρια και του τελώνου κ. Ρεδιάδου, ένεκρινεν αύτά και κτύπηθη περί της ταχείας έκτελέσεώς των. Και μέχρι τούδε εις ούδεμίαν των άνωτέρω ένεργειών άνεμίχθη ο Έμπορικός Σύλλογος, άλλ' έν τοις πρακτικοίς αύτου εύρίσκομεν ότι μετά τήν διεύργειαν όλων τούτων και τήν όριστικήν άπόφασιν του ύπουργείου περί ανέγερσεως νέου τελωνειακού καταστήματος κατά τά σχέδια του κ. Κελλενέκ, εις τήν συνεδρίασιν της 8 Μαρτίου 1889, «τό μέλος κ. Χρήστος Δ. Σταμπάδος, προτείνει όπως ο Σύλλογος διαβιβάσθ διά το προεδρείου του, τας εύχαριστίας αύτου προς τήν Κυβέρνησιν, διότι εύμενώς ήκουσε τήν αίτησιν του έμπορίου της πόλεως περί ανέγερσεως νέου τελωνειακού καταστήματος και διαβιβάσθ αύτη τήν εύχην περί ταχείας έκτελέσεως των άποφασισθέντων.» Ο Σύλλογος όμοφώνως δέχεται τήν πρότασιν και παρακαλεί το προεδρείον ν' απευθίη τή κυβερνήσει εύχαριστήριον έγγραφον. Τό έγγραφον τούτο έγένητο και έδημοσιεύθη διά της έφημερίδος ταύτης. Έκ των άνω έκτεθέντων προκύπτει ότι ο Έμπορικός Σύλλογος α' Ερμής, άν μη προκαταβολικώς, εκ των ύστερών όμως, άπεδέξατο τά περί τελωνείου άποφασισθέντα και ένεκρινεν αύτά διά της εύχης της πραγματοποίησεώς των ήν εξέφρασε προς τήν κυβερνήσιν. Τήν γνώμην ταύτην του Συλλόγου δέν ώίνησε να ύποβάλη και γνώρση ο πρόεδρος αύτου κ. Δ. Στάμος εις τήν συνέλευσιν της παρελθούσης Δευτέρας, ει και έχων διαφορετικήν άτομικήν γνώμην. Τό τελευταίον τούτο αναφέρομεν, διότι έλέχθη και έπιστεύθη παρά πολλών ότι ο κ. πρόεδρος του Συλλόγου εις τήν άνω περίστασιν δέν άνεκοίνωσε τήν γνώμην του Σωματίου, ή ότι ύπεκατέστησε τήν τήν ίδίαν αύτου γνώμην εις τήν του Συλλόγου, όπερ δέν είναι άληθές.

Άριθ. 10696.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τό Έπουργείον των Έσωτερικών.

Πρός

τον κ. Νομάρχην Αχαΐας κλπ.

Είς άπάντησιν της ύπ' αριθ. 6591 άναφο-

ράς σας πληροφούμεν ύμās ότι προς πρόληψιν της άναπτύξεως του περονόσπορου εις τους άμπελώνας ένα ύπάρχει πρόχειρον ύδωρ εκτελούνται ομοια των προς καταπολέμεισιν του ίδιου θειώσεως διά θείου ένφ άναμιγνύεται καλός και έν καταστάσει κόνεως θειικός χαλκός 4/100 άν όμως ύπάρχη πρόχειρον και άφθονον ύδωρ προτιράται, ως άποτελεσματικώτερα ή χησής διαλύσεως δύο μερών θειικού χαλκού και ένός μέρους άσβέστου εις έκαστόν μέρος ύδατος.

Διαλύεται δέ πρώτον ο θειικός χαλκός έν τφ ύδατι άφ' έσπέρας και έντός πιλίνου και ή ζυλίμου δοχείου μεθ' ο τήν έπιούσαν προστίθεται ή άσβεστος και άναμιγνύεται τό όλον καλώς. Διά του ύγρου τούτου βρانیζονται καλώς αί ύποκειμεναι εις τας προσβολάς του περονόσπορου άμπελοι τή βοηθεία καταλλήλου σύριγγος.

Άλλ' έπίδη ο θειικός χαλκός είναι ουσία δηλητηριώδης, δυνάμην και εις μικράς δόσεις άκμή λαμβανομένη ν' άποβή έπιβλαβής εις τήν υγείαν των άπ' εύθείας ποιούτων χρήσιν του καρπού των ούτω θεραπευομένων άμπελών άμφοτέρα τ' άνωτέρω μέσα εφαρμόζονται μόνον εις άμπελώνας, ών τό πριόν χρησιμοποιείται προς οίνοποίησιν, διότι κατά ταύτην άπας σχεδόν ο επί των σταφυλών ή σταφίδων έναπομένον θειικός χαλκός (ή τό ύδροξύδιον του χαλκού) καταπίπτει μετά της τρυγός και των στεμφύλων εις τόν πιθμένα του κάδου.

Είς τους έμπελώνας και σταφιδάμπελώνας ών τό πριόν χρησιμοποιείται προς βρώσιν, τήν άνάπτυξιν του περονόσπορου προλαμβάνομεν άλλά μετά πολύ έλάσσονος έπιτυχίας έπιπάσσοντες κατ' έπανάληψιν τας άμπέλους κατά τας πρώτας ώρας διά λεπτοτάτης κόνεως συγκειμένης εκ μίγματος θείου 60/100 άσβέστου 35/100 και θειικού σιδήρου 5/100.

Έν άπάσαις ταίς άνωτέρω Ίπεριστάσει τά προσβεβλημένα φύλλα των άμπελών δέν να συλλέγωνται και να καίωται. Είς τά υγρότερα δε μέρη και κατά τά υγρά έτη δέν να έκτελώνται γενναία έκφυλλίσματα.

Συντάσσοντες ήδη πραγματείαν περί του περονόσπορου έχομεν άνάγκην των εξής πληροφοριών α) Κατά ποίαν έποχην και εις ποίαν περιφέρειαν των κτημάτων Πατρών άνερίνη τό περονόσπορον β) επί ποίας περίπου εκτάσεως έγέγοντο έπαισθητά (ζημία υπό της άσθενείας ταύτης γ) εις πόσον επί του έκαστον ύπολογίζεται ή προξενηθείσα ζημία δ) επί πόσας ήμέρας παρατάθη ή προσβολή και ε) προηγήθη της προσβολής άλλη ή βροχή.

Τας πληροφορίας ταύτας παρακαλούμεν ύμās κ. Νομάρχα να συλλέξητε και άποστείλητε προς τό ύπουργείον τό ταχύτερον, είναι δέ βεβαίως περιττόν να παρακαλέσωμεν ύμās ίνα τας πληροφορίες ταύτας λάβητε παρά των νοημοεστέρων και θετικώτερων κτηματιών.

Έν Αθήναις τή 13 Ιουνίου 1890.

Έντολή του Έπουργού.

Ο Τμηματάρχης.

Π. Γεννάδιος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ηκούσθη τέλος πάντων ή όμόθυμος εύχή της πόλεως όπως άποξηρανθ ή παρά τό τελωνειακόν καταστήμα έλος έξ ου αναδίδεται φρικώδης δυσωδία και φοβερά μιάσματα. Η λιμενική έπιτροπή μετά του κ. Νομάρχου άπεφάσισαν τήν έπίχωσιν του μέρους εκείνου και τήν διοχέτευσιν των εκεί έκβαλλόντων όχετων της πόλεως εις τήν άνοικτην θάλασσαν. Η έργασία αύτη ήρξατο άπό προχθές υπό τήν έπιστάσιν του μηχανικού του λιμένος κ. Δίστρια, γενομένη δέ διά πολλών έργων, θά πε-

ρατωθή ταχέως και ούτω θά άποσοβή ή ύπαιθρος λιθείς τή πόλει κίνδυνος.

Κατέπεσαν ήδη τά ξύλινα περιφράγματα άτινα ο έργολάβος των κρηπιδωμάτων είχε στήσει καθ' όλον τό μήκος της μεσημβρινής άκμαίας άτινα είχαν έπικαθήσει εις τόν στόμνον όλων και είχαν άπόβή ή έστία όλων των άκαθαρσιών. Η καταδάφισις των όφείλεται εις τόν άρχιμηχανικόν κ. Κελλενέκ, όστις ούδένα λόγον ύπάρξεως εύρεν εις αύτά.

Ο άρχιμηχανικός κ. Κελλενέκ άποσταλείς ένταύθα επί τούτω υπό του ύπουργείου έκήτισε τά αίτια της θλάθης των παρά τόν μώλον Κανλαβρύτων κατασκευαζομένων κρηπιδωμάτων και ύπέδειξε σύστημα άσφαλεστέρως αύτων κατασκευής, έθεώρησε δέ ύπεύθυνον της ζημίας τόν έργολάβον. Ούτω προσεχώσ άρχεται εκεί ή έξαγωγή της θαλάσσης κατά σύστημα άσφαλεστέρων, πρό δε τούτου ή ίσχυροποίησις της παραλιακής γραμμής διά προσθέτου άμμου, διότι ύπάρχει, ως λέγεται, κίνδυνος διολισθήσεως αύτης.

Τό παρελθόν Σάββατον έτελέσθησαν ένταύθα έν μέσω πολλών κεκλημένων οι χάμοι του άξιολόγου νέου κ. Γεωργίου Δ. Ρηγοπούλου μετά της σεμνης και καλλίστης δεσποινίδος Έλένης Γ. Γιαννοπούλου. Οι νεόνυμφοι προπεμπόμενοι υπό των εύχών των φίλων και οικείων άνεχώρησαν αύθη μερὸν εις Έσπερίαν.

Δέν ύπάρχει άλλη βρωμερώτερα πόλις της ιδικης μας, ή δε λέξις βρωμερά μόλις δύναται να παραστήσ τó πράγμα. Έξ όλων αύτης των μερών αναδίδεται δυσωδία άφρόρητος, διότι εις όλα αύτης τά σημεία, εις τά κεντρικά και άπόκοντρα, εις τας πλατείας και τους δρόμους, σήπονται άκαθαρσίαι παντοίχι, ο δε δημοτικός καθαρισμός διεπνεργείται άτελέστατα, ή μάλλον δέν διενεργείται ποσώς. Έάν δε τις φεύγων τήν πόλιν μεταβή ένκα άπαινεύση όλίγων καθάρην άέρα εις τήν έξοχόν, δικάεται μέχρις εκεί, υπό των άποτελεσμάτων του όλεθρίου συστήματος της άνά τους έξοχικούς δρόμους έναποταμιεύσεως των εκ της πόλεως άποκομιζομένων άκαθαρσιών, όπερ, μ' όλην τήν άγανάκτησιν ήν πρό πολλού έμποιεί εις όλους, ύφίσταται πάντοτε άκαμίοι και άναλλοίωτος. Τό θέρος θθεν εις ο είτήλθομεν ήδη, ολ' διέλωμεν υπό χειριστους και άνθυγεινούς όρους μακαριστοί μόνον είσιν εκείνοι εκ των συμπολιτών μας οτινες δύνανται να έγκαταλείψωσι τήν πόλιν ταύτην και να διέλθωσι τό θέρος εις άλλους μάλλον άνθρωπίνους τόπους. Έκει κατήντησεν ή πόλις ημών! να λογιζήται μέγα εύτύχημα ή έξ αύτης άπομάκρυνσις και έπειτα άποροϋμεν διατί ο τόπος ούτος οπισθοδρομεί καθ' έλάστην πλειότερον και διατί μέλλει να καταντήσ μέγα χωρίον.

Μετά μεσημβρίαν της παρελθούσης Δευτέρας εκηδεύθη ένταύθα προσηκόντως ο καλός κάγκεθός ημών συμπολίτης Χαράλαμπος Ηλιόπουλος, άρχαίος έμπορος και έν' έσχάτων μεσίτης έν τή ήμετέρα άγορά. Τήν κηδείαν αύτου ήκολούθησαν έν πένθει μεγάλη μερίς της κοινωίας ημών και ίδίως εκ της έμπορικης τάξεως, παρ' ής ο μακαρίτης Ηλιόπουλος ήγαπάτο και έτιμάτο διά τό έντιμον του ήθους και τόν αγαθόν χαρακτήρα. Συλλυπούμεθα τή άξιότιμην αύτου οίκογενεία ήτις άπέλεσε πολύτιμον πατέρα και προστάτην.

Μ' όλας τας διαμαρτυρίας και τας παραστάσεις της ήμετέρας πόλεως δέν έγένητο δυνατόν να κρατηθώσι παρ' ημίν οι δύο άρχαίσι σαρκοφάγοι, οτινες συνεδέοντο με τας αναμνήσεις ημών και τήν ιστορίαν της ήμετέρας πόλεως. Τήν παρελθούσαν Κυριακήν οι σαρκοφάγοι εκείνοι διά του σιδηροδρόμου μετεκομίσθησαν εις Αθήνας, υπό τήν έποπτείαν ύπαλλήλου τινός της άρχαιολογικής εταιρίας. Πρό της μετεκομίσσεώς των ο πρόεδρος του ήμετέρου δημοτικού συμβουλίου κ. Δλ. Θωμόπουλος διερμηεύων τήν εύχην τήν πόλεως άνε νέχθη τηλεγραφικώς εις τόν κ. πρωθυπουργόν έν αιτούμενος τήν μη άπογύμνωσιν του τόπου εκ των

καιμυλίων του, άλλ' εις απάντητην εδότη η δια-
ταγή της μετακομίσσεως των εις Αθήνας. Και ο
Σεβ. Αρχιεπίσκοπος ημών κ. Δαμασκηνός, ως πρό-
εδρος της ένταυθα α' Β' ταιρίας των Φιλομούσων,
έκαμε περί τούτου παραστάσεις τῷ κ. Νομάρχη
αίτινες φαίνεται εις ουδέν ισχυσαν, απέναντι της
μεμελετημένης αποφάσεως του να στερηθῆ η πό-
λις ημών τῶν ὀλίγων ἀρχαιοτήτων της. Τό συγ-
κεντρωτικόν πνεῦμα της πρωτεύουσας ἐξεδηλώθη
καί εις άλλας περιστάσεις ὡς πρὸς τὴν συγκέν-
τρωσιν τῶν ἀρχαιοτήτων εις τὰ ἐν Αθήναις Μου-
σεῖα, ἀλλ' ἄλλαι πόλεις πλείοτερον της ημετέρας
ζηλοῦσι τῶν δικαιωμάτων των, ἀντέστησαν κρα-
τερῶς καὶ ἠνάγκασαν τοὺς ἐν Αθήναις νὰ περιστέ-
λωσι τὰς συγκεντρωτικὰς τάσεις των. Ἀλλ' ἡ
πόλις ημών εἶναι πόλις ἀνευ θελήσεως, ἀνευ ιδέας
τινός, ἡ αἰσθησεως καὶ ὡς ἐπὶ πτώματος δύναται
τις νὰ κάμῃ ἐπ' αὐτῆς ὅτις θέλει ἀκρωτηρια-
σμοὺς καὶ προπηλατισμοὺς. Καὶ αἱ μικρότεροι πό-
λεις φιλοτιμούνται νὰ κρατῶσιν ἐν τοῖς κόλποις
των πᾶν ἀρχαίων μνημείων συνδεόμενοι μὲ τὴν ἱ-
στορίαν των καὶ νὰ ἐπιδεικνύωσιν αὐτὸ εἰς τοὺς
ξένους· ἐκ τούτου δὲ καὶ τις ὕλικὴ ὠφέλεια προσ-
γίγεται εἰς αὐτάς. Παρ' ἡμῖν τοιαύτη φιλοτιμία
δὲν ὑπάρχει, διότι ἐὰν ὑπῆρχε δὲν ἤθελεν ἀπογυ-
μνοῦνται ἡ πόλις καθ' ἑκάστην ἐκ τῶν καιμυλίων
της. Ἀλλ' ἀφίοντες ὅλα ταῦτ' ἐρωτῶμεν τὴν ἡ-
μετέραν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐὰν εἶχε δικαίωμα τι
κυριότητος ἢ συγκυριότητος ἐπὶ τῶν ἀποκομισθέν-
των σαρκοφάγων, καὶ διὰ τίνος νομίμου τρόπου ἀ-
πέβαλεν τὸ δικαίωμα ἐκεῖνο· ἐὰν δὲ δὲν τὸ ἀπέ-
βαλεν πῶς ἐπέτρεψε τὴν μετακόμισιν των εἰς Α-
θήνας;

— Ἡ ἐπ' ἐσχάτων παρατηρηθεῖσα εἰς τὰς ἀμ-
πέλους καὶ σταφιδαμπέλους γόστος ἐξεδηλώθη εἰς
πλείοτερον σμῆμα της ἐξοχικῆς περιφερείας ημών,
πλείοτερον δὲ καθ' ἂ λέγεται, εἰς τὰ θαλιώδη
μέρη αὐτῆς. Διετάθη ὁ ἐπιθεωρητὴς της γεωργίας
κ. Π. Γεννάδιος νὰ μεταβῆ ένταυθα, νὰ διαγνώσῃ
τὴν νόσον καὶ νὰ καταδείξῃ τὰ θεραπευτικὰ αὐ-
τῆς μέσα.

— Φύλλα τοῦ α' Ἀστεως πωλοῦνται ἐν τῷ ὑπὸ
τὴν ἐμπορικὴν λέσχην καπνοπωλεῖω Μαρκίδου καὶ
ἐν τῷ ἀντικῷ τοῦ λεσχιδίου ἢ α' Ἀκρόπολις.

— Ἡ ἰδέα ἦν πρῶτος ὁ «Φορολογούμενος» ἔρ-
ριψεν εἰς τὴν δημοσιότητα τοῦ ἂν αντιπροσωπευθῆ
τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον ἐν τῇ βουλῇ δι' ἰδιαιτέρου
βουλευτοῦ, ποιεῖται ένταυθα ὁσημέραι πλείοτέρους
προσηλύτους. Λέγεται προσεῖτι ὅτι παρασκευάζεται
ἐνέργεια πρὸς ὑπόδειξιν ὑποψηφίου βουλευτοῦ εἰς
τινα τῶν ένταυθα κατηρητισσομένων συνδυασμῶν.

— Μεταξὺ τῶν ὑποψηφιοτήτων αἰτινες ὑπο-
δεικνύονται ἐξ αὐθορμητοῦ ἐμπνεύσεως τοῦ ἐκλο-
γικοῦ κοινού, προβάλλεται καὶ ἡ τοῦ κ. Ἀλεξ.
Π. Ἀλεξανδροπούλου, διευθυντοῦ της «Ἐπιθεω-
ρήσεως». Ἡ ὑποψηφιότης αὐτῆ ὡς προβάλλεται,
ὑπὸ διττὴν ἔποψιν ἐστὶν ἀξιοπαρατήρητος καὶ ἀξία
της ὑποστηρίξεως παντὸς φιλοπροόδου ἀνδρός· πρῶ-
τον μὲν, διότι προέρχεται ἐξ ἐμπνεύσεως ἀνεπη-
ρεῶστου ἐκτιμητέου τῶν ἐκλογέων, καὶ δεύτερον
διότι ἀποβλέπει εἰς πρόσωπον κεκτημένον ἀπαντα
τὰ προσόντα ἀρίστου ἀντιπροσώπου τῶν κοινῶν
συμπερόντων, δηλ. ἐπιστημονικὴν μάθησιν ἐπιζή-
λων, χρηστότητα ἡθους καὶ ἀκεραιότητα χαρακτή-
ρος, πείραν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων καὶ γνῶ-
σιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου. Ἐφ' ὅσον ὁ λαὸς, ἐν
ἐπιγνώσει τῶν ἀναγκῶν του, ἀποβλέπει ὡς εἰπεῖν
αὐθορμητῶς εἰς παρομοίους ἀνδρας, δὲν δύναται τις
ν' ἀπελλιχθῆται περὶ αὐτοῦ ὡς παράγοντος της ἐ-
θνικῆς εὐημερίας. Τὸν συνάδελφον κ. Α. Π. Ἀλε-
ξανδροπούλου, ὁ Νομὸς ημών γνωρίζει ἤδη ὡς ἔγ-
κριτον δημοσιογράφον, χρηστὸν καὶ μετριοπαθῆ
καὶ σταθερῶν πολιτικῶν πεποιθήσεων, δύναται ὁ-
θεν πολλὰ νὰ ἐπιζῆ παρ' αὐτοῦ ἐὰν τὸν περι-
βάλλῃ μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀντιπροσώπου του. Τὸ ἐφ'
ἡμῖν ἐσμέν βέβαιον ὅτι ὁ Νομὸς ἡμών, μὴ σκοπου-
μένων τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν αἰτινες χειρίζουσιν ἐν
αὐτῷ τ' αἰτομα, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Ἀλεξάν-

δροπούλου ὡς ἰδὴ ὑποψήριον ἀξίον της ἐμπιστοσύ-
νης του.

— Τώρα μάλιστα τὸ ἡμέτερον δημοτικὸν συμβού-
λιον συνέργεται εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις πρὸς ἐ-
πιψήριον τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέ-
χοντος ἔτους. Λέγεται ὅτι καὶ πάλιν προβάλλεται
τὸ φάσμα δημοτικοῦ δανείου, ὁπερὲν τρῶμα φεύ-
γει ἢ συνείδησις τῶν κκ. συμβούλων καὶ πολὺ δι-
καίως.

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν διατρίβει εἰς τὴν πόλιν
ημών ὁ κ. Χ. Μακρίδης ὁ γνωστὸς συντάκτης τοῦ
ἀπὸ τεσσάρων ἔτων ἐκδομένου «Ὀδηγοῦ της Ἑλ-
λάδος» ἐν εἰδει ἡμερολογίου. Ὁ κ. Μακρίδης, ὡς
γνωστὸν, ἔχων κεκτημένην τὴν πρὸς τοῦτο πείραν,
ἀνέλαθεν ἤδη νὰ συνάξῃ «Ὀδηγὸν τοῦ Ἐμπορίου
καὶ της Βιομηχανίας της Ἑλλάδος» κατὰ τὰ ἐν-
τελέστερα πρότυπα, αἵτινα ἀποτελοῦσι πανταχοῦ
τὸ ἀναπόφευκτον ἐφόδιον παντὸς ἐμπόρου ἢ βιο-
μηχανίου, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο ἦλθεν ἐν-
ταυθα ἕνα συλλέξῃ καὶ ἐκ της πόλεως μας τὸ ἀναγ-
καίον εἰς τὸ ἔργον του ὕλικόν. Τὴν χρησιμότητα
τοῦ ἔργου τοῦ κ. Μακρίδου δύναται νὰ ἐκτιμῶ-
σιν μόνον οἱ λαβόντες γνῶσιν τῶν ἀλλαχοῦ ἐκδο-
μένων παρομοίων «Ὀδηγῶν». Ἐν αὐτοῖς ὁ
ἐμπορος, ὁ βιομηχανος παντὸς εἶδους ἔχει πρῶχειρον
πάσαν πληροφορίαν χρῆσιμον αὐτῷ, πρὸς δὲ καὶ
τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ τὴν ἑαυτοῦ διευθύνειν,
τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου του ἢ τὰ προϊόντα της βιο-
μηχανίας του εἰς εὐρύτατον κύκλον καταναλωτῶν,
εἰς ἐστὶν ὁ κύκλος της διαδόσεως τοῦ «Ὀδηγοῦ».
Ὁ α' Ὀδηγὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ της Βιομηχανίας
της Ἑλλάδος ὁ παρὰ τοῦ κ. Μακρίδου καταρ-
τιζόμενος ἤδη θέλει ἐκδοθῆ εἰς δύο γλώσσας, εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν, οὕτω θὰ λάβῃ
εὐρυτέραν διάδοσιν, ἐκ ταύτης δὲ ὁ ἀποβῆ χρη-
σιμώτερος καὶ ἀποτελεσματικώτερος. Ὁ κ. Μα-
κρίδης ἤρξατο της ἀνά τὰς πόλεις της Ἑλλάδος
καὶ τὰ μικρὰ αὐτῆς κέντρα διαδρομῆς του, πρὸς
συλλογὴν τοῦ ὕλικου τοῦ «Ὀδηγοῦ» του, παντα-
χοῦ δ' ἔτυχεν εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς, ἢς βεβαί-
ως θέλει τύχει καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, ἐν ἣ τὸ
ἔργον του δεῖν νὰ ἐκτιμηθῆ πληρέστερον καὶ κατὰ
τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

— Μετὰ πολυστῆ ἐν Παρισίους διαμονὴν ὅπου
εἶχε μεταβῆ πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν του
ὁ ἱατρὸς κ. Ἰωάννης Ν. Οἰκονομόπουλος διδάκτωρ
τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ἀσκηθεὶς εἰς τὰ νο-
σήματα τῶν ὀφθαλμῶν ἰδίως, ἐπανῆλθεν ἀπὸ
προχθὲς καὶ ἀπεκατέστη ὀρυστικῶς ένταυθα. Χί-
ρρομεν, διότι ἡ πόλις ημών ἀποκτᾶ καὶ ἕνα ἀκόμη
ἔγγρατον ἱατρῶν.

— Ὁ Διευθυντὴς τοῦ καταστήματος «L.A.
MENAGERE» κ. Αθ. Σ. Ἀθανασίου, ἀνεχώ-
ρησεν δι' Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν, ἕνα
προμηθεύσῃ διὰ της διακρινόσεως αὐτὸν φιλοκαλίας
τὸ ἐν λόγῳ κατάστημα μὲ διάφορα εἶδη της κρι-
σταλικῆς καὶ ἀγγειοπλαστικῆς βιομηχανίας της
μαγειρικῆς, καὶ μὲ ἀπαντα τὰ εἶδη της οἰκιακῆς
χρήσεως.

— Ἐξεδόθη τὸ 33ον τεῦχος τοῦ Ἐγκυκλι-
οπαδικοῦ Λεξικοῦ ὑπερ δημοσιεύουσι τῇ ἐπιστα-
σίᾳ τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου οἱ ἐν Αθήναις κ. κ.
Μπάρτ καὶ Χίρσι. Ἐκ τῶν πολλῶν (171)
σπουδαιωτάτων ἄρθρων τοῦ τεύχους, τὸ ὁποῖον
συνοδεύεται ὑπὸ ὠραίου διπλοῦ πίνακος παρι-
στῶντος εἰς 10 εἰκόνας τὰς διαφόρους ἀρετοὺς,
ἀναφέρομεν ὡς ἐκτενέστερα τὰ ἐξῆς: Ἀξίωμα ἐ-
πισκοπικόν, Ἄζων, Ἀόριστος, Ἀοριτῆ, Ἀπαγ-
γελίω, Ἀπαγόρευσις, Ἀπαγωγή, Ἀπαλλοτριώσις,
Ἀπαρέμφατος, Ἀπαρχαί, Ἀπελευθέρωσις, Ἀπερ-
γία, Ἀπίων κλ.

Τιμᾶται ἕκαστον τεῦχος λ. 90, ὁ δὲ πρῶτος
τόμος (30 τεύχη) ἀδετος φρ. 27, δεδεμένος φρ. 30.

— Ἐκ τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταν-
τινίδου ἐξεδόθησαν τέσσαρα τεύχη ὁμοῦ ἦτοι τὰ
30ον, 31ον, 32ον, καὶ 33ον τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ
Λεξικοῦ τοῦ κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ, ἀρχόμενα ἀπὸ
της λέξεως Παρθένος καὶ φθάνοντα εἰς τὴν

Πολιτικὴ Οἰκονομία περιέχοντα δὲ
ἐντὸς τοῦ καιμένου 117 εἰκόνας καὶ τὸν χάρτην τῶν
Πλαταίων. Τὰ τεύχη 34ον καὶ 35ον ἐκδοθήσον-
ται μετὰ ἕνα μῆνα.

— Ἐξεδόθη ἡ «Γῆ της Δουλείας» τοῦ περιώ-
νυμου ἐξερευνητοῦ της Ἀφρικῆς Σ. Στάνλεϋ,
κατὰ μετάφρασιν Γ. Ἀδρακτᾶ, Μισιστορήμα
δραματικώτατον καὶ ἐπιστημονικόν. Ἔργον τοῦ
διασήμου Στάνλεϋ, σήμερον μάλιστα ὅπταν τὸ
ὄνομα τοῦ συγγραφέως πληροῖ θορύβου τὸν κόσμον,
δὲν ἔχει ἀνάγκην συστάσεως. Τιμᾶται δραχ. 3
καὶ εὐρίσκεται εἰς ὅλους τοὺς βιβλιοπώλας, ἀπο-
στέλλεται δ' ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν πρὸς
πάντα ἐμβάζοντα 3 δραχμάς μετὰ της διευθύν-
σεως του. Πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Ἀδρακτᾶν
(ἰδὸς Πανεπιστημίου ἀριθ. 59)
Εἰς Ἀθήνας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀρχομένων τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων τοῦ ἐκπαι-
δευτηρίου μου, τὴν 17 τρέχοντος ἡμέραν Κυρια-
κῆν καὶ ὠραν 9 π. μ. παρακαλῶ τοὺς τε γονεῖς
καὶ κηδεμόνας ὡς καὶ τοὺς φίλους τῶν γραμμα-
τῶν, ὅπως εὐαρεστούμενοι, τιμῆσωσιν αὐτάς.

Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδ. πρόσκλησις.
Πάτριαι 14 Ἰουνίου 1890.
Ὁ Διευθυντὴς
Νικόλαος Ἀργυριάδης.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΑΘΗΝΩΝ — ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

ΛΟΥΤΡΑ ΡΙΟΥ

Ἀπὸ της προσεχούς Τετάρτης 6 Ἰουνίου προσ-
τίθενται χάριν τῶν Λουτρῶν Ῥίου δύο ἔτι ἀμα-
ξοστοιχίαι εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἐν ἐνεργείᾳ, κατὰ
τὸ ἀκόλουθον δρομολόγιον:

Table with 2 columns: Station (ΠΑΤΡΑΙ, ΡΙΟΝ) and Time (π.μ., μ.μ.).

Τιμαὶ εἰσιτηρίων μετ' ἐπανόδου:
Α'. Θέσις δρ. 1. Β'. λ. 80 Γ'. λ. 50.
Ἐν Αθήναις 30 Μαΐου 1890.
(Ἐκ τοῦ γραφείου της Διευθύνσεως).

Διδάσκαλος ἐντιβέστατος της διπλο-
γραφίας καὶ της Ἰταλικῆς γλώσσης, διδάσκει
εὐμεθόδως ἀμφοτέρω ταῦτα τὰ μαθήματα θεωρη-
τικῶς καὶ πρακτικῶς. Οἱ βουλομένοι νὰ διδα-
χῶσι καρποφόρως τὴν διπλογραφίαν ἢ Ἰταλικὴν
γλώσσαν, ἄς ἀποτανωθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ
κ. Δημ. Φιλίππου.

Ἐν τῷ ἐν Κερκύρα καταστήματι τοῦ ἀερίφω-
τος κατασκευάζεται ΠΙΣΣΑ ἀρίστης ποιότητος,
πωλεῖται δὲ αὐτῆ εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς.
Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι πλείοτερας πληρο-
φορίας δύναται ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὸν διευθύν-
τὴν τοῦ ρηθέντος καταστήματος Κύρ. Γεώργιον
Τορρίνην.